

OBUPAN SEM, KER SE BO MOJA LJUBICA POROČILA

M: Spoštovani gospod doktor. Pišem vam, ker se po nasvet ne morem obrniti prav na nikogar drugega. prosim vas tudi, da mojega pisma ne objavljate v javnosti, saj bi to utegnilo povzročiti resne težave več kot enemu človeku. Naj vam zdaj opišem svojo stisko.

Gospod doktor, sem urejen, poslovno uspešen moški, ki se bliža petdesetici. Imam urejeno družino, žena dela v pisarni v Državnem zboru, imava dve hčeri in sina, starejša hči bo pravkar diplomirala na pravni fakulteti, mlajšo čaka matura, sin študira medicino. Svoj zakon bi opisal kot stabilen, kljub občasnim nesoglasjem nikoli ni prišlo do hujših pretresov, žena je včasih malce muhasta, vendar znava sklepati kompromise, na kar sem zelo ponosen. Lahko bi rekel, da sem zvest mož. Tudi kot človek sem izrazito lojalne narave, pri številu prijateljev ne pretiravam, vendar imam s tistimi, ki jih res imenujem prijatelje, zelo pristne stike.

Moja težava je v tem, da sem se na delovnem mestu pred približno sedmimi leti zelo zblížal z deset let mlajšo sodelavko. Čudovita oseba je, iskriva in prijazna, sposobna in ni me sram povedati, da me je povsem očarala. Najprej sva se dobivala na kavicah, čez čas, ko se mi je zazdelo, da do mene ni ravnodušna, pa sem ji izrazil svoje občudovanje. Na moje veliko veselje se je odzvala in sčasoma sva zaplula v resno zvezo. Najina zveza je bila do pred nedavnim trdna, zasebno sva se srečevala enkrat do dvakrat mesečno pri njej ali v hotelu, ali pa sva se odpravila na izlet. Čudovito se mi je zdelo, ker ni nikoli kazala znakov ljubosumja ali zagrenjenosti. Lahko sem ji zaupal vse misli in razpravljal z njo o službi, otrocih, družini, vse. Na najinem zadnjem zmenku pa me je povsem šokirala...

Se poljubljata, crkljata.

M: Mmmm, kolk te je lepo stiskat. Maš fajn ritko.

Ž: *(zadovoljno)* Hmm.

M: *(se pretegne)* Aaaahhh, počas bom moral it, pobrat Laro na plesne... Drug teden gremo pa še obleko kupit... *(se nasmehne)* Velka punca je že...

Ž: *(prijazno)* Mhm.

M: Ijooo, Miki, kako letijo leta... *(vzdihne)* Otroci bodo kmal šli... Včasih se počutim tolik star... *(z nasmeškom)* Ti si pa vedno ista... a veš?

Ž: Ah, ne.

M: Ja, ja... *(ljubeče)* Pejt še mal sm...

Premor.

Ž: *(prijazno, trezno)* Simon...

M: Mmm?

Ž: Jst ti moram neki povedat.

M: *(prijazno)* Ja, povej.

Ž: Simon.... js se bom... hm... veš ... poročila.

M: *(čez čas, nejeverno, skoraj v smehu)* Kaj?

Ž: *(vzdihne)*: Ah, veš, sem ti hotla že pred dvema mesema rečt, pa pol je mela Sonja gripo... pa si kar naprej laufal po lekarnah pa kuhal, pa pol so se Čowčiju vnela ušeska pa si bil vsak drug dan pr veterinarju... pa nism hotla težit...

M: Čaki, čaki... Pa kaj je zdej to? S kom se boš ... mislim ... pa kr ... kr... poročila al kaj?

Ž: (*vzdihne, preprosto*) Mah, ja.

M: Pa s kom?

Ž: Mah, ne poznaš ga ... Z enim... fajn človekom....

M: Aha.

Ž: Ja.

M: Ja... kaj pa midva? Kaj pa jst?

Ž: Ti ... si ti.

M: Kaj to pomen?

Ž: (*vzdihne*) To pomen, da te mam rada.

M: Mhm. Ampak poročila se boš pa z drugim.

Ž: (*prijazno, trezno, s kančkom humorja*) Ja, a nej se s tabo?

M: (*samoumevno*) Ja, ne... Mislm... Kakšne neumosti so zdej to?

Ž: (*preprosto*) Ja, no...Nisem več mlada... pa rada bi mela družino, vsaj probala... pa enga, da mu zvečer povem, kaj sem dožvela čez dan... pa da mi včasih kej skuha... al pa js njemu... da me mal objame... tko... ha, čist banalno se sliš, vem...

Premor.

M: Mhm... (*vzdihne, malce ogorčeno*) Ja, js te ne bom oviral.

Ž: (*rahlo sarkastično*) Ja, no...

Zvonjenje telefona.

M: Šit, čist sm... ooohhh, pozabu... grem, mula me čaka. *(skoči pokonci, slišimo, da se oblači, zapenja hlače)* Šit. *(proseče)* Lej, Miki, dejva to predebatirat... a?

Ž: Datum je že določen...

M: *(vzdihne, se mu mudi)* Lej... Kaj bom js brez tebe? *(premor)* Kje so ključ? *(premor)* Kdaj je to ... datum?

Ž: Drug teden.

M: *(nadaljuje pismo)* ... Naslednji dan sva se pomenila, kar v službi. Čisto prijazno in mirno mi je povedala, da je pred dvema letoma spoznala prijaznega moškega, leto dni mlajšega od nje, na katerega se je zelo navezala. Zdaj sta sklenila, da se bosta poročila, ker si oba želita ustvariti družino. Dve leti! Nič mi ni rekla. Nič nisem opazil! Pravi, da me bo vedno imela rada. Ampak, če bo z njim, jo bom izgubil! Mojo Miko!

Gospod doktor! Kaj naj storim? Naj se ločim? Mika mi je veliko bliže kot Sonja, moja žena, s katero sva se pravzaprav že malce odtujila, če sem čisto odkrit. Čisto sem izgubil glavo, svet se mi podira. Prosim, svetujte mi.

Vaš vdani Simon

PSIHATROV ODGOVOR:

Spoštovani gospod Simon,

Popolnoma vas razumem. Vaš svet, ki je bil dolga leta umirjen in stabilen, se ruši. Ves ta čas ste se zelo trudili in vse svoje vloge opravljali dosledno in odgovorno. Redki moški so sposobni tako uglašnega dolgotrajnega odnosa z dvema ženskama. Iz vašega pisma je razvidno, da ste zelo občutljiva in

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

čustvena oseba. V prsih vam bije veliko srce. Radi imate svoje otroke, svojo soprogo in svojo ljubico. Vendar je življenje nepredvidljivo in nikoli si ne smemo domišljati, da drugi ljudje čutijo in razmišljajo enako kot mi sami. Vaša Mika vas ima, kakor pravi, še vedno rada, in upal bi si trditi, da najbrž ne želi povsem prekiniti vajinega odnosa. Želi si otroka, zato si mora ustvariti gnezdo. Našla je primernega partnerja. Pri njenih letih to ni tako preprosto. In zdaj je vrsta na vas. Ne odrekajte ji tistega, kar vam je dajala sedem let. Bodite potrpežljivi in razumevajoči. Koliko veselja in sreče boste lahko užili ob na novo porajajočem se življenju, lahko ji boste svetovali in ji stali ob strani, jo podpirali, kakor vas je podpirala ona. Ne razdirajte svojega in njenega življenja, veselite se vsega lepega. Pogovorita se, odkritost in sposobnost komuniciranja sta ključni za uspeh v odnosu.

Hvala za vaše vprašanje in lep pozdrav, primarij doktor Olaf Dünkelkopf

KONEC ŠTEVILKA 1 – Simon in Mika prekineta odnos

V restavraciji.

Ž: *(se trudi s pogovorom)* Ej, Simon, tukaj je res tko prijetno.

M: *(po krajšem premoru)* Khm.

Ž: *(vzdihne)* Sam ti nisi dobre volje.

M: Khm.

Premor. Cingljanje pribora.

Ž: Simon....

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: *(jo prekine, odločno)* Mihaela, js sm te sm prpelal z zelo določenim razlogom.

Premor.

M: A me poslušáš?

Ž: *(mirno, pohlevno)* Ja.

M: To je zame zlo težko, zato ne morem bit dobre volje.

Ž: Razumem.

M: Ne, ne razumeš. Pojma nimaš. Mihaela, jst se bom loču.

Ž: Kaj?

M: Ja. Loču se bom, da bi se poroču s tabo.

Ž: Simon...

M: Jst sedem let vidm kot eno zlo dolgo obdobje.

Ž: *(trezno)* Ja, sej je.

M: In... če ti je res kej do mene, mislm... gotov ti je več do mene, kot do unga... unga...

Ž: *(tiho, prvič pove ime)* Nejca.

M: No, končno.

Premor.

M: *(odločno)* In sm sklenu tko. Ti se boš odločila. A ti najin odnos kej pomen al ne.

Ž: Simon, veš, da mi pomen...

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: Čaki, da končam. In če ti pomen, mi moraš samo rečt. Reč mi: Simon, prid k men. In se bom loču.

Premor.

Ž: (*mirno*) Aja, sem misnla, da se boš loču, k se ne zastopta več.

M: (*jasno*) Ne, loču se bom, ker bi bil rad s tabo. Če bi bla ti rada z mano.

Ž: (*mirno*) Simon. Js ne morem prevzet krivde za kej tacga. Ne morem prizadet tvoje družine s tako sebično odločitvijo.

M: Se prav, da me nočeš.

Ž: (*vzdihne*) Če te ne bi hotla, ne bi bila tolk časa s tabo. Ampak v tem času, v teh sedmih letih, mi je postal jasno, da se pač nikol ne boš loču. Js pa ne bi bla rada zarad hrepenenja po enem človeku, ki mi ni dosegljiv, do konc življenja sama.

M: Khm.

Premor.

M: Sam rečt moraš. Prid k men. Pa pridem s kufrom.

Ž: (*prijazno*) Simon. Če bi se ti odloču - sam pr seb odloču – že prej, bi te sprejela, tud če bi pršu v samih gatah. Ampak zdej je pa prepozno.

M: (*ogorčeno, obupano*) Pa kaj govoriš? Sej še nisva tolk stara. Sej lahko še skupej... ustvarva družino... Mislm... če hočeš to, no...

Ž: Simon... Jst sm noseča.

M: Okej.

Ž: Ja.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: Prevarala si me.

Ž: *(vzdihne)* Ja, najbrž res.

M: No, pol je pa vse jasno.

Ž: Žal mi je, jst te... ne bi rada zgubila...

M: Si me že. Ne zgubila. Zavrgla.

Ž: *(premor, nato za šepeta)* Sori...

M: Natakari! Račun!

KONEC ŠTEVILKA 2 – Simon in Mika ne prekineta odnosa

V restavraciji.

Ž: *(se trudi s pogovorom)* Ej, Simon, tukaj je res tko prijetno.

M: *(po krajšem premoru)* Khm.

Ž: *(vzdihne)* Sam ti nisi dobre volje.

M: Khm.

Ž: Simon....

M: *(jo prekine, se s težavo izraža)* Mihaela, js sm te sm prpelal z določenim razlogom. To je zame zlo težko, zato ne morem bit dobre volje... Mihaela, jst, jst se bom loču.

Ž: Kaj?

M: Ja. Loču se bom, da bi se poroču s tabo.

Ž: Simon...

M: Loču se bom, ker bi bil rad s tabo. Če bi bla ti rada z mano.

Ž: Simon... Jst sm noseča.

M: Kaj?! A kr že?

Ž: Sej ni že. Je bl šele. Dolg sva se matrala... K nisem več tko mlada, veš.

M: *(kratek premor, nato zaskrbljeno, sočutno)* A res?... O, šit. Nikol nism pomislu... A pa je vse v redu?

Ž: *(ganjena)* Ja, hvala, k prašaš, sonček. Vse je okej.

M: Joj, Miki... Kaj bo pa z mano? *(ne zmore več, zajoka)* Mikica moja luba...

Ž: *(ji je hudo)* Simon... Js te nočem zgubit.

M: *(še vedno skoraj joče)* Miki, ti me ne moreš zgubit... tut če bi me hotla. Ti si del mojga življenja.

Premor.

M: Sori, k sm tak trot... K sm že vs čas tak trot.

Ž: *(tudi skoraj joče)* Ma nisi ti trot, to je tko v lajfu... Oh, ja.

Kratek premor.

M: A pa ga maš rada?

Ž: Ja. Hoče se poročit z mano, rad me ma, otroka si želi, stal mi je ob strani ... ful... Pa ni blo enostavn... Fejst človk je... Včasih se grozn počutm, k mam tebe tolk rada...

M: *(po kratkem premoru)* Kašna mineštra.

Ž: Ja. *(malo smrkne)* Lajf je... čista mineštra.

M: Ti si... moj fižolček...

Ž: *(ji odleže, se smeje skozi jok)* Bučman...

M: Ne dam jst fižolčka kr tko... Lej, Miki.... kar koli rabiš... a je prov?

Ž: *(ganjena)* Hvala, sonček. Hvala.

M: *(malo obotavljivo)* A bo fantek al punčka?

Ž: Punčka... Julijana.

M: Oooo. Čestitke, Mikica moja lepa... A greva še na en sprehod? Maš čas?

Ž: Ja, pejva.

M: Natarak! Račun!